

Interjú Szendy Lillával, tizenkétszeres magyar bajnok kajakossal és az Exatlon bajnokcsapatának szereplőjével

Mikor ismerkedtél meg a kajakozással?

Egészen kicsi voltam, amikor édesanyám elvitt jazz-balettozni. Mint minden kislányt, engem is a tánc és a balett érdekelt. De mellette beírtak a szüleim úszásra is a testvéreimmel együtt. Mikor általános iskolás lettem a ritmikus gimnasztikával ismerkedtem meg. Nagyon szerettem edzésekre és versenyekre járni. Tehetséges versenyzőnek tartottam magam, de nehezen barátkoztam meg a szubjektív tényezőkkel. Mint tudjuk a pontozással

értékelt versenyek nem mindig igazságosak. Szerettem az egyéni, a duó és a csapatversenyeket is. Mind a három kategóriában többször nyertünk városi, megyei, valamint országos bajnokságokat. Sajnos egy kisebb térdsérülés miatt abba kellett hagynom a szeretett sportágamat. Ekkor döntöttem el, hogy olyan mozgásformát választok, ahol nem terhelem a lábaimat.

A kajakozás viszonylag későn jött az életembe. Testvéreim unszolására a középiskolai tanulmányaim alatt, 2011 nyarán mentem le először a vízre. Azóta gyakorlatilag nem lehet kimozdítani a hajóból.

Hogyan tudtad összeegyeztetni a tanulást a sporttal?

A Budapesti Baptista Sportgimnáziumban kezdtem a középiskolai tanulmányaimat. Tanáraink nagyon toleránsan álltak a sportolókhoz, úgy állították össze az órarendeket, hogy tudjunk edzésekre járni. A délelőtti és a délutáni tréningeket egyszer sem kellett kihagynom. Ha véletlenül valami oknál fogva hiányoztam, mindig segítettek a felzárkózásban és a pótlásban is.

A sport mindig is az életem része volt, így biztos voltam benne, hogy ezen a vonalon szeretnék továbbtanulni. A bátyám a Szegei Tudományegyetemen tanult és engem is ide vezetett az utam. A döntésem meghozásában tehát nagy szerepe volt a testvéremnek, akitől csak jókat hallottam a Juhász Gyula Pedagógusképző Karról.

Sport- és rekreációs szervező szakra jelentkeztem, ahol most másodéves vagyok. Az őszi szemesztert passzíváltattam az Exatlon szereplésem miatt.

Milyen út vezetett a profi pályafutásodhoz és a válogatottsághoz?

A korosztályomban több magyar bajnoki címet is sikerült szerezniem. Mindig alázatos munkát végeztem, amiben a testvéreim is sokat segítettek. Ők is kajakoznak és sikeresek ebben a sportágban, többek között ez motivál engem is. 2016-ban kijutottam az ifjúsági Európa bajnokságra, amit Bulgáriában rendeztek meg. Két bronzérmert szereztem párosban és

négyesben. 2017-ben a szerbiai ifjúsági Európa bajnokságon vettem részt, ahol négyesben sikerült a dobogó harmadik fokára felállnunk.

Ezek után kerültem be az U23-as mezőnybe, ahol még keresem önmagam, hiszen ez egy „ötéves” korosztály (18-23 éves korig). Nem egyszerű ebben a periódusban, de úgy érzem, hogy jól haladok, sokat fejlődtem. Még sok idő kell ahhoz, hogy nemzetközi versenyeken is szerepeljek, de azért dolgozom és edzek, hogy ez minél hamarabb megvalósuljon. Sajnálom a tavalyi versenyszezont, mert ott nagy esélyt láttam arra, hogy kijussak mind az Európa-, mind a világbajnokságra, de a vírushelyzet közbeszólt.

Hogyan és miként történt az Exatlon felkérés?

Tavaly július közepén Szolnokon voltam egy edzőtáborban. Egyik edzésem után üzenetet kaptam az Instagrammon. Egy hölgy írt rám, és egy magyarországi szépségversenyre invitált. Nagyon meglepődtem a felkérésén és mondtam neki, hogy a jelenlegi életvitelembe egy szépségverseny nem fér bele. Ekkor kérdezte meg, hogy esetleg az Exatlonban való szereplés érdekelne-e. Figyelemmel szoktam követni a műsort, mivel sporttal kapcsolatos, így természetesen igent mondtam.

Az eredményeimről kérdezett. Mivel már akkor tizenkétszeres magyar bajnok, valamint háromszoros ifjúsági Európa-bajnok bronzérmes voltam, nem is kérdezett többet, mondta, hogy helyem van a

bajnokcsapatban. Telefonszámot cseréltünk és vártam, hogy hívjanak. Nyár végén meg is csörrent a telefonom, találkoztam a stábbal és több kör után végül bekerültem az induló csapatba.

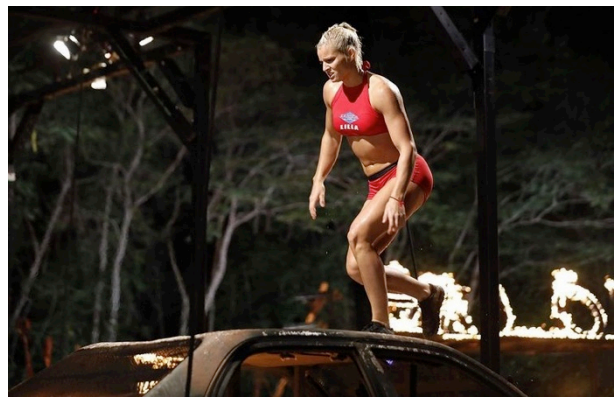
Hogyan élted meg a sikereket és a kudarokat Dominikán? Mit tanultál?

Hatalmas élményeket élhettem át Dominikán, és egy cseppet sem bánom, hogy feláldoztam a kajakozást. Mivel az edzéseket ki kellett hagynom, a válogatottból is kikerültem, de úgy éreztem, ilyen lehetőséget nem hagyhattam ki.

Sosem gondoltam volna, hogy egy ilyen szereplés kell ahhoz, hogy megismerjem saját magamat. Sokat tanultam magamról és úgy érzem, hogy a játékban való szerepléssel kaptam egy „tükört”, hogy milyen tulajdonságaim vannak, mik a határait, milyen vagyok emberileg, hogyan tudok alkalmazkodni másokhoz. Nagyon jól éreztem magam, csak jókat tudok mondani róla. Sok pluszt kaptam és úgy érzem, hogy más emberként hagytam el a műsort. Minden sportember a győzelemre törekszik. Bennem is tombolt a bizonyítási vágy, mivel azonban nem tudtam milyen közegbe és területre érkezem, nem tudtam mire számíthatok.

A játékom kétharmadánál mélypontra kerültem, mivel két hétig nem hoztam pontot a csapatnak, és akkor azt az időszakot nagyon nehezen éltem meg. Azt éreztem, hogy a csapattársaim nincsenek mellettem és már nem bíznak a jó teljesítményemben. Akkor még a játékot is elfelejtettem élvezni, mert semmi jó dolog nem történt

velem. Egyedül éreztem magam. Janka és Krisztián álltak mellettem, akiknek sokat köszönhetek. A másik öt ember viszont kicsit eltávolodott tőlem, mert hátráltattam őket és ezt rosszul éltem meg.

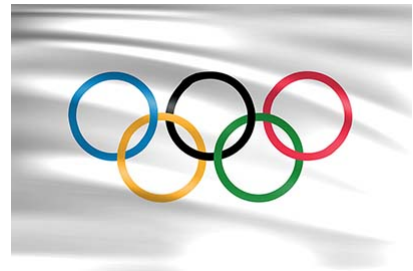

Mikor ért véget a játékban való szereplésed?

Minden héten egy párbajon dönt el, hogy ki fog kiesni a játékból. Először a piros és a kék csapat küzdelme döntötte el, hogy melyik csapatból kerültek ki a párbajozók. A leggyengébb statisztikai ponttal rendelkező játékos párbajozik. Lilkóval hasonló volt ez az értékünk, csak annyi volt a különbség, hogy nekem több nyert meccsem volt. Így ő volt a fix párbajozó. Mivel Krisztián volt a legjobb statisztikai értékkel rendelkező versenyző, engem jelölt meg ellenfélnek. Mindig a csapat érdekeit néztük, így számítottam arra, hogy én leszek a párbajellenfél. Nem érintett rosszul, de azért féltem, hogy ki fogok esni. Nekem volt két medálom, amit felhasználtam, de még ez is kevés volt ahhoz, hogy benn maradjak. Összességében nem vagyok csalódott, mert két hónap alatt csodálatos élményekkel gazdagodtam egy csodálatos helyen és rengeteget tanultam az alázatról, a közösséghez való alkalmazkodásról és nem utolsósorban arról, hogy a végsőig küzdeni kell.

Mik a további céljaid?

Az Exatlonba történő szereplésem hozott egy újabb lehetőséget. Jelentkeztem a TV2 Akadémiára, riporter szakra. Ezt próbálom majd összeegyeztetni az egyetemmel. Ez felnőttképzés, ami egyéves és terveim között szerepel, hogy az aktív sportolás után a média világában helyezkedjek el. Szeptember óta a Szegedi Tudományegyetemen passzív hallgató vagyok. Szerettem volna már a tavaszi félévtől újra aktív lenni, de a tantárgyfelvételi időszakról lecsúsztam, így csak szeptembertől kezdem újra az egyetemet.

Jelenleg az egyéni felkészülésem zajlik edzői segítséggel. A válogatott csapat jelenleg Dél-Afrikában edzőtáborozik, ahová sajnos nem tudtam elmenni. Próbálom utolérni magam, hogy minél hamarabb visszakérüljek a csapatba és a versenyszezonra visszanyerjem a formámat. Bízom benne, hogy májusban elkezdődhet a bajnokság és a lehető leghamarabb be szeretném bizonyítani, hogy újra helyem van a válogatottban. Távlabbi célom, hogy a következő olimpiára kijussak, de ehhez még sokat kell dolgoznom.

Szeged, 2021. 03. 31.

Készítette: Dobó Andrea